

Credința și fapta

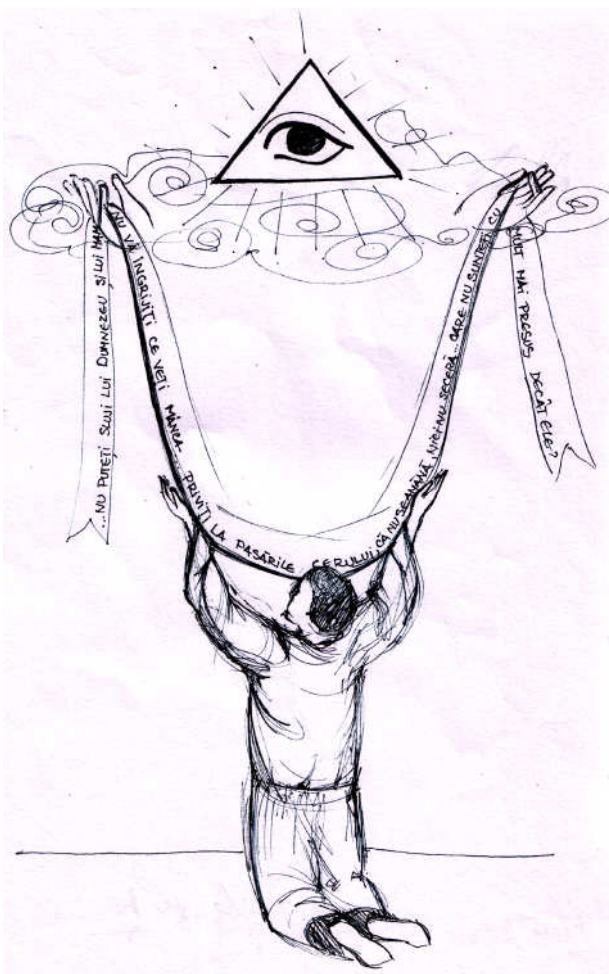
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 226

17 iunie — 23 iunie 2007

Duminica a treia după Rusalii

Evanghelia duminicii
Matei VI, 22-33

Grafică realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

Din cuprins:

◆ Din tâlcuirea Evangheliei - Sfântul Vasile cel Mare —	2
◆ Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (XI) -	3
◆ Anunțuri importante	4

22. Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult!

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.

25. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

26. Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de presus decât ele ?

27. Și cine dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot ?

28. Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți ? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.

29. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.

30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor ?

31. Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca ?

32. Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.

33. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

Din tâlcuirea Evangheliei (Sfântul Vasile cel Mare)

Trebuie să slujim trupului numai în cele necesare; sufletului însă să-i dăm ce-i mai bun, spre a-l slobozi, cu ajutorul filosofiei, ca dintr-o închisoare, de legătura cu patimile trupului, ca să facem în același timp și trupul stăpân peste patimi. Stomacului să-i slujim numai în cele de trebuință, să nu-i dăm mâncărurile cele mai plăcute, cum fac cei care caută bucătări și oameni pentru servit la masă, cei care caută delicii, care răscolesc pământul și marea, ca și cum ar plăti bir unui stăpân neîndurător. Vrednici de milă sunt unii ca aceștia din pricina îndeletnicirii lor; nu suferă mai puțin decât cei chinuți în iad, care scarmână lâna ca să întrețină focul sau cară apă cu ciurul și o varsă într-un vas găurit, așa că muncile lor nu mai au sfârșit. A te îngriji de aranjatul părului și de haine mai mult decât e necesar este, după cuvântul lui Diogene sau o faptă de om necugetat, sau o faptă de om ticălos. A căuta să fii elegant și a fi numit de alții elegant socot că este tot atât de rușinos ca și a trăi în desfrâu sau a strica altora casele. Este oare vreo deosebire pentru un om cu mintea sănătoasă dacă îmbracă o haină scumpă sau una ieftină, atâta vreme cât și una și alta îl apără iarna de frig și vara de căldură ?

Tot așa și în toate celelalte nu trebuie să ne îngrijim mai mult decât e necesar și nici să purtăm grijă de trup mai mult decât e bine pentru suflet. Pentru un bărbat care poartă cu adevărat acest nume, este tot atât de rușinos a fi elegant și iubitor de trup, ca și a fi înclinat în chip nevrednic spre orice altă patimă. A-ți da toată silința ca trupul să fie mult prea îngrijit înseamnă a nu te cunoaște pe tine însuși și a nu înțelege porunca înțeleaptă, care spune că nu ceea ce se vede este omul; și este nevoie de mai multă înțelepciune, cu ajutorul căreia fiecare din noi, oricare, ajunge să se cunoască pe el însuși. Acest lucru este însă celor care n-au sufletul curățit, mai cu neputință decât celui bolnav de ochi să privească soarele; iar curățirea sufletului, ca să spun pe scurt, se face prin disprețuirea plăcerilor simțurilor: ochii să nu se desfete cu spectacolele prostești ale scamatorilor sau cu privirea trupurilor, prin care intră în suflet ghimpele plăcerii, iar urechile să nu primească în suflet cântece de rușine. Din niște cântece ca acestea

obicei patimile, odrasle ale josniciei și ale umilirii; noi însă trebuie să urmărim alte cântece, care sunt mai bune și ne fac mai buni.

Într-un cuvânt, cel care nu vrea să se îngroape în plăcerile lui ca într-o mocirlă, trebuie să disprețuiască trupul și să se îngrijească de el atât cât este necesar, ca să poată, după cum spune Platon, sluji înțelepciunii (*Republica*, cartea VI, p. 498B). Cuvintele lui Platon se aseamănă cu cele spuse de Pavel, care ne îndeamnă să nu ne îngrijim de trup, ca să nu-i dăm prilej să aibă poftă (Romani 13, 14). Este oare vreo deosebire între cei care se îngrijesc de trup, ca să-i fie cât mai bine, dar disprețuiesc, ca ceva fără valoare, sufletul, a cărui unealtă este trupul, de cei care au grijă de uneltele meseriei lor, dar neglijează meseria care se folosește de aceste unelte ? Se cuvine să facem cu totul dimpotrivă: să stăpânim și să înfrânăm trupul, cum înfrânăm pornirile furioase ale unui animal, iar tulburările pricinuite în suflet de trup să le domolim, atingându-le cu rațiunea ca și cu un bici.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al BOR, București, 2004, pp. 374 — 377)

Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (XI) -

(continuare din numerele trecute)

Icosul al — 4-lea

Au auzit păstorii pe îngeri lăudînd venirea lui Hristos în trup, și alergînd ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără prihană în brațele Mariei, pe care lăudînd-o au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului.

Bucură-te, staulul oilor cuvîntătoare;

Bucură-te, ceea ce ești muncire pentru vrăjmașii cei nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului.

Bucură-te, că cele cerești se bucură cu cele pămîntești;

Bucură-te, că cele pămîntești dănuiesc împreună cu cele cerești;

Bucură-te, gura Apostolilor cea fără tăcere;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temelul cel tare al credinței;

Bucură-te, cunoștința cea luminoasă a darului;

Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Mireasă pururea fecioară!

Icosul al 4-lea face referire la nașterea din Fecioara a Mîntuitorului Iisus Hristos. Chemarea păstorilor din împrejurimi ne lasă să tragem concluzia că nașterea Mîntuitorului a avut loc în timpul nopții: “Și în ținutul

acela erau niște păstori, stînd pe cîmp de strajă noaptea împrejurul turmei lor” (Luca 2, 8). Apariția îngerilor în fața păstorilor (Luca 2, 9-14) și mesajul lor trimis de la Dumnezeu îi va determina pe acești păstori să fie primii pelerini care Îl vor vizita pe micul Prunc al Mariei. Îngerii L-au prezentat păstorilor pe Pruncul Fecioarei drept Cel așteptat de atîta timp, Mîntuitorul. Păstorii au urmat îndemnul îngerilor, vestind Fecioarei Maria cele auzite de către ei, vorbele lor impresionînd-o pe Maica Domnului, care se aștepta ca nașterea ei să rămînă învăluită în taină (Luca 2, 15-19). Este prima dată cînd persoane din afara familiei Sfintei Fecioare află despre Fiul său, căci pînă la venirea păstorilor, doar Iosif și Elisabeta știau de nașterea lui Hristos.

Preamărim pe Fecioara Maria ca fiind Maica Mielului Cel ce ridică păcatul lumii, o lăudăm totodată ca fiind Maica Blîndului Păstor, Mîntuitorul și Răscumpărătorul omenirii. Fiul Fecioarei, Domnul Hristos este și Miel și Păstor în același timp.

Jertfa mîntuitoare a Fiului lui Dumnezeu Întrupat este prefigurată în Scriptură prin jertfirea mielului pascal iudaic, care, consumat în noaptea Paștilor evreiești aducea aminte de izbăvirea din moarte și robie (Ieșire 5, 28). Asocierea persoanei lui Mesia-Mîntuitorul cu mielul pascal o face în mod explicit proorocul Isaia în cartea sa (Isaia 53, 7). Și Ioan Botezătorul Îl prezintă pe Hristos “Mielul lui Dumnezeu Cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29). În Jertfa Sa, Mîntuitorul nu se înfățișează pe Sine ca o victimă, ci, dimpotrivă, ca Cel ce cu bună știință se oferă pentru “oile” Sale (Ioan 10, 11-14). Imnul Acatist, numind-o “Maică a Mielului și Păstorului” ne înalță mintea la rolul covârșitor pe care-l are Sfînta Fecioară în actul mîntuirii subiective, întrucît mijlocirea ei ne face beneficiari ai Jertfei Mîntuitoare Prin Maica Domnului toți suntem cuprinși în Hristos, iar Biserica lăudînd pe Maica lui Dumnezeu că este “staulul oilor cuvîntătoare” ne arată, că Ea ne cuprinde pe toți, ocrotindu-ne și fiind pentru toți locaș de odihnă, ajutor și mîngăiere.

Pr. Marius Țepelea, *Mariologia primelor trei secole, Fecioara Maria în tradiția Bisericii primare*, Editura Emia, Deva, 2004.

Gînd de duminică

O lectură grăbită sau superficială a pericopei evanghelice de astăzi ar putea reține greșit că Mîntuitorul Hristos ne îndeamnă la nepăsare, la indolență, în raport cu exigențele vieții cotidiene. O simplistă interpretare ar putea scoate în evidență faptul că lui Dumnezeu i-ar place să ne vadă neglijent îmbrăcați, indiferenți față de normele de igienă, absenți în viața socială, dar mai ales lipsiți de idealuri, de proiecte privind ziua de mâine. De multe ori am auzit pe unii creștini înduhovniciți citîndu-L pe Mîntuitorul: “Ajunge zilei răutatea (greutatea) ei” (Mt. 6, 34), cuvinte răstălmăcite de cei mai puțin înduhovniciți în mod epicureic - bucură-te de ziua de azi !

Eu nu cred că asta cerea Mîntuitorul prin cuvintele “Nu vă îngrijiți...”, căci tot el condamnă pe cei ce nu se îngrijesc de ziua de mâine (vezi pilda iconomului necredincios, Lc. 16, 8 sau pilda talanților Mt. 25, 26-27). Nu putem face abstracție de “perspectiva imediatului” căci Ziua de mâine este prima treaptă a scării al cărei capăt se află dincolo de pragul acestei existențe trecătoare. Pe aspirațiile “pămîntești” ce vizează viitorul apropiat se clădesc idealurile umane ce țintesc veșnicia. De altfel, fiecare element al timpului este chemat să participe la mîntuirea noastră: trecutul cu învățămintele acumulate, prezentul cu înțeleapta și judicioasa utilizare, viitorul cu angajarea și motivarea acțiunilor noastre, toate participă chiar și la definirea noastră ca ființe raționale și libere.

Ceea ce viza Hristos prin îndemnul evangheliei de azi e tensiunea ce poate apare între un viitor apropiat și eternitate, riscul ca proiectele pentru viitor să absoarbă preocupările noastre într-atît, încât să nu le mai raportăm și la perspectiva veșniciei, lucru care, sincer vorbind, se petrece frecvent în mintea fiecăruia dintre noi. Din păcate, suntem atît de concentrați asupra prezentului, încât viitorul, cu cât e mai îndepărtat, cu atît ne preocupă mai puțin. Noi nu trăim pentru ziua de azi și nici pentru ziua de mâine, noi trăim pentru Dumnezeu care prin Fiul Său ne-a deschis porțile veșniciei.

De asemenea, cuvintele evanghelice de astăzi au în vedere încă un aspect care ar trebui să ne dea de gîndit: preponderența grijilor pentru trup și cele trupești, în detrimentul preocupărilor spirituale. Ori, modul nostru de raportare la propriul trup și suflet constituie principiul de bază în cunoașterea, distingerea binelui și a răului. A-ți limita gîndirea doar la cele trupești, materiale și imediate e un mod de a “exclude” Pronia divină, Providența, din evaluarea justă a realității în care trăim. Iar primul efect al unei astfel de excluderi este “expunerea” noastră la tot felul de patimi. Pretinsa preocupare pentru un “bine imediat” care nu ia în seamă ascultarea față de Dumnezeu, Cel ce, din iubire ne oferă “binele veșnic”, va construi raționamente și argumente care ne vor face tot mai vulnerabili în fața păcatului, a patimilor.

Nu-i deloc ușor să-ți dai seama că ceea ce în aparență îți face bine, îți produce plăcere, în același timp este și foarte dăunător, fie pentru sănătate, fie pentru împlinirea personală, fie pentru mîntuire, fie pentru toate acestea la un loc. Fermitatea cu care Mîntuitorul atrage atenția asupra necesității de a aborda lucid nevoile trupului și ale vieții pămîntești în general, desigur, constituie un argument pentru a cerceta mai atent tot ceea ce ne poate oferi prezentul, pentru a ne înțelege mai bine viața. “Atletul” lui Hristos poate atinge performanța duhovnicească numai în măsura în care este exigent cu sine însuși, ascultător față de Dumnezeu și încrezător în Providența divină.

Pr. Mihai Mărgineanu

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Patima - războiul nevăzut din ființa noastră

În perioada 22-25 mai a.c., Fundația "Solidaritate și Speranță" a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, a organizat, cu sprijinul unor instituții specializate și cu participarea a două personalități americane, Rev. Prof. Dr. Robert D. Hughes și Prof. Floyd Frantz, o interesantă întâlnire cu caracter instructiv pentru preoți în ce privește abordarea problematicii legate de consumul de alcool și droguri. Bucurându-se de o amplă participare, dar și de angajarea unor dialoguri foarte interesante, această întâlnire a propus promovarea unui *Program de Informare despre Alcoolism în Parohia Ortodoxă*.

Întrucât considerăm deosebit de utilă pentru creștinul ortodox o astfel de temă cu profunde implicații la nivelul individului, al familiei, dar și al societății, începând din numărul viitor, sub titlul generic de mai sus, vom prezenta, în foileton, informații și dezbateri pe marginea unor situații complexe generate de consumul de alcool și droguri.

Încredințați fiind de faptul că există și în parohia noastră opinii și relatări interesante pentru această delicată temă, vă adresăm invitația și apelul nostru pentru a ne oferi în scris mărturii și experiențe personale care pot fi de folos semenilor.

Începând cu data de 15 iunie a.c., am reluat săvârșirea în fiecare vineri, a Tainei Sfântului Maslu, la ora 18.00.

PROGRAMUL DUHOVNICESC în Postul Sfinților Apostoli

Pentru Taina Spovedaniei:

Marțea, Miercurea și Joia:

8.00 - 10.00 și 18.00 - 20.00

Vinerea: după Slujba Sf. Maslu, de la ora 18.00

Sâmbăta: 18.00- 20.00

- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic, DUMINICA și în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE NU MAI SPOVEDIM DIMINEAȚA ÎNAINTE DE SFÂNTA LITURGHIE

Pentru primirea Tainei Sfintei Împărtășanii:

DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfințelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după cuvenita citire a rugăciunilor pentru Împărtășanie.

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI

**<http://parohiatomacozma.myforum.ro/>
ACCESÂND site-ul nostru:**

<http://parohiatomacozma.uv.ro>

Răspunsul autorizat nu va întârzia !